Poznań, dnia 18 maja 1929 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 20

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

231.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Poznańskiego z dnia 14 maja 1929 r. o obowiązku ujawniania wolnych pokoi i o zakazie rezerwowania stolików.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. ust. pr. str. 265), §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89) oraz art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Właściciele, dzierżawcy hoteli, pensjonatów, oberż z zajazdami są obowiązani ujawniać natychmiast wolne pokoje na tablicach, umieszczonych na widocznem i dostępnem miejscu.

§ 2.

Zabrania się w restauracjach, jadłodajniach itd. rezerwować stoliki w porach posiłków obiadowych i wieczornych.

§ 3.

Wszelkie polecenia i wskazówki miejscowych władz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz funkcjonarjuszów Policji Państwowej co do tablic winny być przez właścicieli, dzierżawców hoteli itd. (§ 1) dokładnie przestrzegane i niezwłocznie wykonane.

§ 4.

Postanowienia §§ 1, 3 obowiązują na obszarze miast wydzielonych z powiatów, w miastach powiatowych, w Nakle, Rogoźnie Województwa Poznańskiego.

Postanowienia §§ 2, 3 obowiązują w miastach wydzielonych z powiatu (Poznań, Bydgoszcz, Gniezno, Inowrocław).

§ 5.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą grzywną do 60 zł, względnie w razie niemożności ściągnięcia grzywny odpowiednim aresztem.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z tą chwilą uchyla się wszelkie wydane przed terminem w miastach wzmiankowanych w § 4 rozporządzenia policyjne dot. przedmiotu uregulowanego niniejszem rozporządzeniem.

Wojewoda: (—) Borkowski.

———

232.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Poznańskiego z dnia 6 maja 1929 r. dotyczące odmowy usług, ofiarowywania usług na drogach publicznych i handlu pokątnego mieszkaniami.

Na zasadzie postanowień §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11-go marca 1850 r. (zb. ust. pr., str. 265), §§ 137, 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ust. pr., str. 195) oraz art. 113 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej z dnia 19. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) rozporządzam na obszar Województwa Poznańskiego, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się odmawiania usług ze strony osób do takich usług powołanych z racji swego zawodu czy prowadzonego przedsiębiorstwa, by w ten sposób w drodze pośredniej wymusić wyższą zapłatę.

§ 2.

Zabrania się osobom niepowołanym ofiarowywania usług jako tragarze i posłańcy i to tak przed dworcem kolejowym jak i na wszystkich drogach publicznych.

§ 3.

Zabrania się uprawiania handlu pokątnego mieszkaniami, lokalami przed dworcem, oraz wogóle na drogach publicznych, w sieniach, restauracjach, kawiarniach i wszelkich lokalach publicznych.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą, o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą kary wyższe — grzywną do wysokości 60 zł, względnie — w razie niemożności ściągnięcia grzywny — odpowiednim aresztem, niezależnie od odpowiedzialności cywilnej za wyrządzone szkody.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z tą chwilą uchyla się wszelkie wydane przed terminem na obszarze tutejszego Województwa rozporządzenia policyjne, dotyczące odmowy usług itd., o ile one są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Wojewoda: (—) Borkowski.

233.

Upoważnienie Wojewody Poznańskiego z dnia 11 maja 1929 r., wyrażające zgodę na wprowadzenie doraźnych nakazów karnych na terenie Województwa Poznańskiego.

Na podstawie art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) wyrażam generalnie zgodę na udzielenie przez Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast upoważnienia następującym osobom do nakładania w ich imieniu doraźnych nakazów karnych za wykroczenia niżej podane pod warunkami określonemi w przytoczonym na wstępie przepisie:

1. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej za wykroczenia z Rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 11 maja 1929 r. o ruchu ulicznym w stołecznem mieście Poznaniu (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 19, poz. 230).
2. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej za przekroczenia przepisów artykułów 47, 49, 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7-go czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).
3. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej i funkcjonarjuszom służby drogowej powiatowych związków komunalnych za wykroczenia z § 9 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 30 grudnia 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych, a mianowicie za uszkodzenia drzew przydrożnych, wyrywanie sadzonek itd.
4. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej za wykroczenie z cz. II. § 4 Rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 15 października 1928 r. tyczącego się zwalczania wścieklizny u zwierząt (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 42, poz. 532).
5. Kontrolerom artykułów żywności za przekroczenie cen maksymalnych, wyznaczonych w myśl §§ 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.
6. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej oraz kontrolerom artykułów żywności za przekroczenia obowiązku ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku w myśl postanowień § 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139).
7. Funkcjonarjuszom Policji Państwowej za przekroczenie w sklepach godzin policyjnych, ustalonych w rozporządzeniach powiatowych władz administracji ogólnej w myśl art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 364).
8. Funkcjonarjuszom powiatowej władzy administracji ogólnej za wykroczenia z artykułu 8 z Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465), a mianowicie za niestawienie się w ciągu 8 dni po przyjeździe itd.
9. Upoważnienie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: (—) Borkowski.

234.

Rozporządzenie policyjne przeciwpożarowe Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Poznaniu z dnia 11 maja 1929 r., obowiązujące na terenie Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (zb. ust. pr. str. 265) i §§ 143 i 144 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (zbiór ustaw str. 195) oraz art. 113 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się za zgodą Magistratu st. m. Poznania na czas trwania Powszechnej Wystawy Krajowej, tj. od 15-go maja do 30-go września 1929 r. dla terenów Wystawy, co następuje:

§ 1.

We wszystkich halach wystawowych bez względu na ich konstrukcję zabrania się palenia papierosów, cygar, fajek itp.

Chodzenie z otwartem światłem i ogniem jest surowo wzbronione.

§ 2.

W budynkach restauracyjnych, w których do palenia używa się węgla, winny być umieszczone pudła, do składania popiołu i innych odpadków.

Pudła te winny być z materjału ogniotrwałego ze szczelnem zamknięciem.

§ 3.

W pawilonach z instalacją gazową wszystkie dekoracje winny być odpowiednio impregnowane.

Impregnacja winna być zbadana przez straż pożarną.

§ 4.

Instalacje elektryczne winny być wykonane ściśle według przepisów elektrotechników.

§ 5.

W restauracjach i dancingach, wybudowanych z materjałów łatwopalnych, należy ustawić popielniczki napełnione wodą.

§ 6.

W halach mogą być składane tylko eksponaty.

Sprzynie i inne materjały, służące do pakowania przedmiotów, winny być przechowywane w osobnym magazynie, odległym przynajmniej 30 mtr. od pawilonów wystawowych.

§ 7.

Przy eksponatach pędzonych motorami nie wolno przechowywać benzyny i smarów ponad potrzebną ilość do utrzymania motorów w ruchu.

W czasie ruchu motorów nie należy nalewać benzyny do zbiorników.

Do odprowadzania gazów i dymu nazewnątrz winny być zaprowadzone odpowiednie rury.

§ 8.

W stajniach, szopach i chlewach należy używać światła elektrycznego. Poza oświetleniem elektrycznem można używać latarń olejnych, oszklonych i zaopatrzonych w siatkę ochronną.

§ 9.

Pasza dla bydła winna być złożona w osobnych magazynach, a wydawanie tejże winno odbywać się w dzień.

Do składnicy paszy nie wolno wchodzić z palącym się papierosem, cygarem itp.

Mierzwę należy składać w osobnych dołach poza obrębem stajen, szop i chlewów i natychmiast wywozić w szczelnie zamkniętych wozach.

§ 10.

Fotografowanie wystawionych eksponatów przy użyciu magnezji oraz puszczanie ogni sztucznych i rakiet jest dozwolone tylko za zezwoleniem Miejsk. Urz. Bezp. i Porz. Publ., wydanem na podstawie opinji naczelnika Straży Pożarnej.

Nie wolno puszczać ogni sztucznych i rakiet w bezpośredniej blizkości pawilonów wystawowych.

Przy fotografowaniu musi być obecny strażak pożarny.

§ 11.

W razie powstania chociażby najmniejszego pożaru należy zawsze alarmować straż pożarną, za pomocą aparatów alarmowych, umieszczonych wewnątrz i na zewnątrz budynków.

Strażnica straży pożarnej na terenach zachodnich znajduje się na miejscu, na terenach wschodnich i innych przy ul. Grunwaldzkiej nr. 16 a.

§ 12.

Odpis niniejszego Rozporządzenia z objaśnieniami Komendy miejskiej straży pożarnej należy umieścić w formie plakatu na widocznych i dostępnych miejscach na całym terenie Wystawy.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą na podstawie § 144 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. przy zastosowaniu § 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. poz. 89) grzywnę do 30 złotych względnie w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do 3 dni, o ile w danym wypadku nie mają zastosowania postanowienia kodeksu karnego z dnia 15 maja 1871 r.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa
i Porządku Publicznego.

Dyrektor: (—) Mizgalski.

235.

Rozporządzenie Prezydenta miasta Inowrocławia z dnia 11 maja 1929 r. o ujawnianiu cen.

Na podstawie § 2 i 6 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 20 lutego 1923 (Dz. U. R. P. nr. 22, poz. 139) w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu ingresów i przedstawiania ich na żądanie władzy, oraz §§ 1, 2, 3, Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-admin. (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 365) łącznie z § 18 rozp. Rady Ministrów z dnia 21. 1. 1924 w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych i karno-administracyjnych (Dz. U. R. P. nr. 9, poz. 89) zarządzam co następuje:

§ 1.

Za przedmioty powszedniego użytku uważać należy rodzaje towarów, które muszą być dla zaspokojenia potrzeb życiowych nabywane.

§ 2.

1. Cenniki winne być wywieszone wzgl. umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla nabywców wzgl. spożywców i zawierać prócz wyszczególnienia towarów ceny, wagi, objętności, długości i ilości, firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres i datę sporządzenia cennika.
2. W lokalach składających się z większej ilości ubikacyj wzgl. oddziałów, winien się znajdować osobny cennik w każdej ubikacji wzgl. oddziale.
3. Na każde żądanie legitymujących się funkcjonarjuszy władzy administracyjnej i Policji Państwowej obowiązany jest posiadacz przedsiębiorstwa wydać odpis cennika.

§ 3.

Posiadacze przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów wzgl. produkcji codziennego użytku, a mianowicie:

1. mąki i wogóle produktów zbożowych,
2. mięsa i jego przetworów,
3. nabiału i jaj,
4. cukru i towarów kolonjalnych,
5. owoców, jarzyn,
6. węgla, drzewa, innych materjałów opałowych i nafty,
7. odzieży wzgl. materjałów na odzież,
8. bielizny i płócien,
9. obuwia,

obowiązani są umieścić w oknie wystawnem, a, o ile takowego nie posiadają, na zewnętrznej stronie drzwi wejścia wyraźnie i czytelnie sporządzony cennik sprzedawanych przez nich towarów.

§ 4.

Niezależnie od wystawionych wzgl. wywieszonych cenników należy na wszystkich poszczególnych przedmiotach powszedniego użytku bez wyjątku, czy takowe znajdują się w oknach wystawnych lub sklepie (składzie), umieścić cenę, która musi być zgodna z ceną umieszczoną w cenniku.

§ 5.

Posiadacze restauracyj, cukierni i kawiarń obowiązani są umieścić w każdej ubikacji na widocznem miejscu swego lokalu kartę potraw z wyraźnie i czytelnie wypisanemi cenami oraz cennik napojów.

§ 6.

Posiadacze przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie przez nich nabyte na sprzedaż przedmioty i przedkładać takowe na żądanie władzy i wydawać rachunki na żądanie kupującym.

W rachunkach winny być wskazane: firma lub nazwisko posiadacza, jego adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cena, za którą towar był sprzedany.

§ 7.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje również kupców i handlarzy wystawiających towary na Rynku i miejscach publicznych.

§ 8.

Winni niezastosowania się do postanowień powyższego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 4 z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 67, poz. 449) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 69, poz. 618) aresztem do 3-ch miesięcy i grzywną do 10 000 zł lub jedną z tych kar.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie tutejsze z dnia 31 maja 1926 r. ogłoszone w Dzienniku Kujawskim z dnia 1 czerwca 1926 Nr. 123.

(—) Jankowski, Prezydent miasta.

236.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publ. w Poznaniu z dnia 14 maja 1929 r. dot. cen maksymalnych na mięso cielęce i skopowe.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19. 7. 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. Ust. Rz. P. nr. 87 poz. 761) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańsk. z dnia 2. XI. 28 r. (Pozn. Dziennik Wojew. nr. 44, poz. 569) oraz Rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 31. 8. 26 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dziennik Ustaw Rz. nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się następujące ceny maksymalne za 1 kg mięsa cielęcego i wołowego:

a) *Mięso cielęce:*

od kulki	3,80 zł	od karku	3,20 zł
nerki	3,40 zł	łopatka	3,20 zł
kotlet	3,40 zł	gicz	2,00 zł
mostek	3,20 zł	wątróbka	4,80 zł

móżdżek 1,80 zł, za sztukę.

Powyższe ceny zostały ustalone przy cenie zł 1,66 za kg żywej wagi, według notowania targowego z dnia 7 maja rb.

b) *Mięso skopowe:*

od kulki	3,60 zł	od karku	3,00 zł
nerki	3,40 zł	gicz	2,00 zł
mostek	3,00 zł	łopatka	3,00 zł

Ceny te zostały ustalone przy cenie 1,50 zł za 1 kg żywej wagi, według notowania targowego z dnia 7 maja rb.

Winny pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanych lub nieujawniania ich na cenniku, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10 000 zł po myśli art. 4 Rozp. Prez. Rz. z dnia 31. 8. 26 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. Ustaw nr. 91 poz. 527). Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których się odnosi czyn przestępczy.

(—) A. Mizgalski,
Dyrektor Miejskiego Urzędu Bezp. i Porządku Publicznego.

237.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publ. w Poznaniu z dnia 14 maja 1929 dot. najwyższych cen masła i mleka i najwyższych cen w kawiarniach, cukierniach, śniadalniach i restauracjach.

I. Komisja nabiałowa przy współudziale ekspertów po rozpatrzeniu kalkulacji cen masła i mleka uznała, iż możliwe najwyższe godziwe ceny mogą wynosić:

a) 1 litr mleka w hurcie 39 groszy,
1 litr mleka w detalu 42 grosze,
zabutelkowane 2 gr. na litrze drożej.

b) 1 kg masła I. kl. w hurcie 6,40 zł,
1 kg masła I. kl. w detalu 6,80 zł.

II. Komisja branży spożywczo-kolonjalnej, po wysłuchaniu opinji przedstawicieli kawiarń poznańskich, ustaliła jako możliwe najwyższe ceny w kawiarniach, cukierniach, śniadalniach i restauracjach na terenie miasta Poznania:

W godzinach bezkoncertowych:

za dużą kawę	65 gr.
za małą kawę	50 „
za herbatę	50 „
za ciasto	35 „

Podczas trwania koncertu:

za dużą kawę	70 gr.
za małą kawę	60 „
za herbatę	60 „
za ciasto	40 „

Do powyższych cen dochodzi dodatek za obsługę w wysokości 15% w kawiarnich i cukierniach, 10% w restauracjach i śniadalniach.

Winni pobierania cen wyższych będą bezwzględnie ścigani za lichwę.

Powyższe obowiązuje aż do odwołania.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego
Dyrektor: (—) A. Mizgalski.

238.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publ. w Poznaniu z dnia 11 maja 1929 dot. cen maksymalnych na mięso wołowe.

Na podstawie Rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 19. 7. 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. Ust. Rzeczyposp. Polskiej nr. 87. poz. 761) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 2. 11. 1928 r. (Pozn. Dz. Woj. nr. 44. poz. 589) oraz rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen ustanawia się następujące

Ceny maksymalne za 1 kg mięsa wołowego:

rozbew	3,40 zł	goleń	0,70 zł
słabizna z żebr	3,00 zł	polędwica	5,10 zł
łój z nerek	2,00 zł	łopatka	2,70 zł
kula bez kości	3,70 zł	mostek	3,00 zł
kark	2,70 zł	zrazówka	3,70 zł

grube żebro 3,00 zł.

Ceny powyższe zostały ustalone od ceny podstawowej w hurcie 2,50 zł za 1 kg i obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu.

O ile ceny mięsa w hurcie ulegną zmianie, to również w tym samym procentualnym stosunku ulegną zmianie ceny detaliczne.

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanej lub nieujawniania jej na cenniku ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny 10 000 złotych po myśli art. 4 rozp. Prez. Rzeczyposp. z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 527), oprócz

tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

(—) A. Mizgalski,
Dyrektor Miejskiego Urz. Bezp. i Porządku Publicznego.

239.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezp. i Porządku Publ. w Poznaniu z dnia 13 maja 1929 r. dot. cen maksymalnych na mięso wieprzowe.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. 7. 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 87. poz. 761) i rozporządzenia Wojew. Pozn. z dnia 2. 11. 1928 r. (Pozn. Dz. Wojew. nr. 44 poz. 589) oraz rozporządzenia Prezyd. Rzeczypospolitej z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się następujące

Ceny maksymalne za 1 kg mięsa wieprzowego:

kotlety (karbonada) . .	4,40	zł.
brzuchowina (boczek) .	3,40	„
słonina	4,00	„
łeb	1,40	„
nogi	2,40	„
karkówka	4,00	„
szynka i łopatka . . .	3,60	„
sadło	4,00	„
stópki	1,20	„
osierdzie	3,00	„
nykier	3,00	„

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu.

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanej lub nieujawnienia jej na cenniku, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10 000 zł po myśli art. 4 Rozporz. Prezyd. Rzeczyp. z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91 poz. 527); oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

(—) A. Mizgalski,
Dyrektor Miejsk. Urzędu Bezpiecz. i Porządku Publicznego.

240.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpiecz. i Porządku Publ. z dnia 4 maja 1929 r. dot. cen maksymalnych na chleb.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. 7. 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 87, poz. 761) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 2. 11. 1928 (Pozn. Dz. Woj. nr. 44. poz. 589) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczyp. z dnia 31. 8. 1927 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91. poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustanawia się co następuje:

„Cena maksymalna chleba żytniego reguluje się automatycznie, a mianowicie 1 kg chleba powinien kosztować najwyżej 2 grosze ponad 1 kg mąki żytniej typu rządowego, według notowań Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu. Cena powyższa jak i powyższy sposób regulowania ceny chleba obowiązuje od dnia następnego po ogłoszeniu."

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanej lub nieujawniania jej na cenniku, ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10 000 złotych po myśli art. 4. rozporządzenia Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 527). Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego
(—) A. Mizgalski.

241.

Okólnik Nr. 12 Wojewody Poznańskiego z dnia 1 maja 1929 r. o ustanowieniu stałych terminów targów wielkich (jarmarków) w Woj. Pozn.

Nadawane dotychczas uprawnienia na targi wielkie ograniczały się zazwyczaj do określenia ilości i rodzaju tych targów, nie ustalały natomiast ich terminu, wobec czego praktykowało się, że zainteresowane gminy ustalały w pewnym czasokresie odnośne terminy na następny rok kalendarzowy, przesyłały je władzy przem. I. inst., ta przedkładała spis dla całego powiatu tut. Wydziałowi Przemysłowo-Handlowemu, jako materjał do ogłaszanego corocznie w wojewódzkiem piśmie urzędowem spisu targów wielkich dla Woj. Poznańskiego.

Zauważyć należy, że opracowywanie wspomnianego spisu przysparzało bardzo wiele nieproduktywnej pracy, gdyż nadesłany materjał zawierał częstokroć niedokładności, powodujące przewlekłą korespondencję. Niedokładności te polegały już to na ustaleniu przez zainteresowane gminy takich terminów, które potem należało w interesie ogólnym zmieniać, już to na podaniu innej ilości targów, niż odpowia-

dającej posiadanemu uprawnieniu, już to wreszcie — podaniu innego rodzaju targów, niż w uprawnieniu określonego.

W praktyce prowadziło to do corocznej rewizji posiadanych przez poszczególne gminy uprawnień targowych i faktycznych ich zmian, a w skutkach odbijało się nawet do pewnego stopnia niekorzystnie na frekwencji targów wielkich, z powodu dezorjentacji w sferach zainteresowanych, powstającej z częstych dość i nieraz wielkich jakościowo zmian nawet już ogłoszonego spisu targów.

Zauważywszy powyższe oraz przepis art. 65 ustęp 3, prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. Ust. Dz. P. poz. 468/27), który postanawia, że terminy targów wielkich winny być wymienione w uprawnieniu, a więc stałe — zarządzam na podstawie art. 132 p. 2 prawa przemysłowego, co następuje:

1. Począwszy od roku 1930 obowiązywać będą w Woj. Poznańskiem stałe terminy dla targów wielkich.
2. Terminy te będą zgóry wyznaczone w nadawanych na podstawie art. 65 pr. przem. uprawnieniach na określenie dni tygodnia w danym miesiącu, np. pierwszy wtorek stycznia itd., ostatni piątek stycznia itd.

   Nie będą uwzględniane w uprawnieniu terminy, określone w zależności od pewnych dni w roku, np. ostatni wtorek przed Wielkanocą itp.
3. Gdyby w danym roku kalendarzowym targ wielki nie mógł się odbyć w ustalonym dniu z powodu przypadającego w dniu tym, a obchodzonego w danej gminie przynajmniej przez połowę stałej ludności święta, natenczas termin tego targu przenosi się siłą faktu o 2 dni wcześniej, np. jeśli targ przypadał w czwartek — to zostaje przeniesiony na wtorek tego samego tygodnia, jeśli targ przypadał na wtorek — zostaje przeniesiony przy zaistnieniu omawianego warunku na piątek poprzedniego tygodnia.
4. Gdyby w dniu, na który został wyznaczony w danym roku kalendarzowym termin targu wielkiego (p. 2 i 3), targ ten nie mógł się odbyć z ważnych dla danej gminy lub interesu ogólnego przyczyn, natenczas zainteresowana gmina winna złożyć tut. Wydziałowi Przemysłowo-Handlowemu wniosek o przesunięcie terminu na inny, określony dzień.

   Wniosek taki winien być powzięty po porozumieniu się z okolicznemi w promieniu 36 km. gminami, posiadającemi uprawnienia na targi wielkie, w czasie dwóch tygodni przed i po proponowanym terminie i winien być przedłożony za pośrednictwem właściwej terytorjalnie władzy przemysłowej I. instancji conajmniej na 6 tygodni przed mającym ulec przesunięciu terminem, aby zmiana mogła być dość wcześnie podana do publicznej wiadomości.
5. Gminy ubiegające się na przyszłość o nadanie im uprawnień na targi wielkie winny obok innych wymaganych dotąd danych (ilość, rodzaj targów itp.) i załączników (projektu regulaminu targowego i urządzenia targowiska itp.) podać określone w p. 2 niniejszego okólnika terminy, w których dane targi miałyby się w razie nadania uprawnienia odbywać.

   Podania o nadanie uprawnień targowych należy wnosić przy ścisłem zastosowaniu przepisów działu IV. Ministerjalnej Instrukcji Wykonawczej do prawa przemysłowego (Dz. Urzędowy Wojew. Pozn. Nr. 53/27).
6. Do 1 sierpnia b. r. gminy, posiadające uprawienia na targi wielkie, ustalą w sposób wskazany w p. 2 terminy dla tych targów i przedłożą w 3-ch egzemplarzach właściwej władzy przemysłowej I. instancji wraz z ilością i rodzajem targów w danej gminie dotąd się odbywających, przyczem dla ilości i rodzaju targów miarodajnym jest spis targów wielkich dla Województwa Poznańskiego na rok 1929 (Pozn. Dz. Wojew. — Nr. 38/28) wraz z jego zmianami (P. Dz. Woj. Nr. 4/29). Spis ten możnaby ewent. wykorzystać również jako podstawę dla ustalenia terminów (p. 2).

   Zaznaczam, że ustalenie, o którem wyżej mowa, będzie miało na przyszłość i ten skutek, że także i rodzaj (ogólny, specjalny) targu na dany termin ustalonego nie będzie mógł być inaczej przesunięty, jak tylko w drodze zmiany posiadanego uprawnienia; — rzeczą tedy zainteresowanych gmin będzie, aby ustalony rodzaj targu na dany termin odpowiadał najlepiej istotnym potrzebom.
7. Nadawane na przyszłość uprawnienia na targi wielkie (względnie zmiany tych uprawnień) obowiązywać będą z reguły od początku następnego roku kalendarzowego.
8. Uchylam wszystkie dotychczas obowiązujące moje zarządzenia, wydane w sprawie uregulowanej nin. okólnikiem.

Wojewoda: (—) Borkowski.

242.

Obwieszczenie Starosty Koźmińskiego z dnia 24 kwietnia 1929 r. o wybuchu zarazy świń w majętności Karólew i folwarku Skoków powiatu koźmińskiego.

Na zasadzie par. 348 Rozp. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. — Dz. Ust. R. P. Nr. 19, poz. 167 — podaję do wiadomości publicznej, że w majętności Karólew i na folwarku Skoków powiatu koźmińskiego stwierdzono zarazę świń.

Starosta Powiatowy: (—) Podobiński.

243.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publ. w Poznaniu z dnia 4 maja 1929 dot. stwierdzenia zarazy świerzbu.

U koni należących do p. Marji Prietz w Poznaniu, ul. Za Bramką 6, stwierdzono urzędowo zarazę świerzbu.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publ.
Dyrektor: (—) A. Mizgalski.

244.

Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Bydgoszczy z dnia 4 maja 1929 r. w sprawie sprzedaży nieruchomości Leszyce k. 1 i 4.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie Skarb Państwa przeciw Ernestowi i Annie Fehrmann, zasądzeni zostali pozwani na wydanie i opuszczenie nieruchomości Leszyce t. 1 k. 1 i t. 2 k. 4 o obszarze około 71 mg. (bez inwentarza).

Powiatowy Urząd Ziemski w Bydgoszczy ogłasza wobec tego sprzedaż tej nieruchomości, położonej w powiecie bydgoskim (stacja kolejowa Nowawieś Wielka).

Zgłoszenia na nabycie przyjmuje Powiatowy Urząd Ziemski w Bydgoszczy do dnia 31 maja bież. roku.

Zgłoszenia muszą być wypisane na odpowiednich drukowanych formularzach, które nabywać można w Drukarni Państwowej w Poznaniu lub w składzie papieru Pigłowskiego w Bydgoszczy przy ulicy Pomorskiej nr. 2. Zgodność danych wymienionych w zgłoszeniu musi być zbadana i poświadczona przez urzędowe władze administracyjne (Wójtostwa). Kwalifikacje rolnicze i inne winien wnioskodawca udowodnić przez dołączenie do zgłoszenia odpowiednich uwierzytelnionych dokumentów w odpisie. Odpisów tych nie zwraca się.

Kwalifikowanie kandydatów na nabywców regulują przepisy zawarte w ustawie z dnia 28-go grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr. 1, 1926, poz. 1).

Zgodnie z punktem 3 art. 52 ustawy o wykonaniu reformy rolnej od nabycia nieruchomości wykluczeni są karani za przestępstwa przeciwko Państwu Polskiemu, o ile orzeczono sądownie karę pozbawienia wolności mniej niż 2 lata, oraz karani sądownie za przestępstwo dezercji z wojska polskiego.

O ostatecznej decyzji powziętej przez Okręgowy Urząd Ziemski w sprawie sprzedaży osady jak również oddania jej w posiadanie zatwierdzonemu reflektantowi wnioskodawcy będą powiadomieni osobno przez Powiatowy Urząd Ziemski.

Komisarz Ziemski: (—) Inż. Jarosiński.

245.

Komunikat Magistratu w Ujściu z dnia 7 maja 1929 r. o przeniesieniu drogi.

Na podstawie § 57 ustawy o kompetencji władz z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 237) podaję do publicznej wiadomości, że Fabryki Szkła Ujście Sp. Akc. w Ujściu, stawiły wniosek o przeniesienie drogi interesentów prowadzącej w pole od drogi do przystanku kolejowego, o ca: 50 mtr. wstecz do Fabryk Szkła.

Odpowiednio uzasadnione sprzeciwy należy wnieść w ciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego do Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Ujściu jako władzy policyjno - drogowej, gdzie w godzinach urzędowych można również przeglądać plan sytuacyjny odnośnej drogi.

W razie niewniesienia sprzeciwu w wymienionym terminie, nastąpi prawomocne orzeczenie po myśli wniosku.

(—) Lewandowski, burmistrz.

246.

Ruch służbowy Dyrekcji Ceł w Poznaniu za miesiąc kwiecień 1929 r.

Przyjęci:

Ciszewicz Józef — w charakterze prowizorycznego st. dozorcy celnego z uposażeniem według grupy XIII do urzędu celnego w Miasteczku od 1 kwietnia 1929.

Łaszczyńska Miłosława — w charakterze pracowniczki kontraktowej z uposażeniem według grupy XIII do Dyrekcji Ceł w Poznaniu od 1 kwietnia 1929.

Zwolnieni:

Domaszewka Franciszka — rewidentka kontraktowa w urzędzie celnym w Rawiczu — z dniem 30 kwietnia 1929.

Wylegała Józefa — rewidentka kontraktowa w urzędzie celnym w Czarnkowie — z dniem 30 kwietnia 1929.

M i a n o w a n i:

Węclewicz Jan — praktykant celny w XI st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu — prow. rewidentem celnym w X st. sł. od 1 kwietnia 1929.

Jaskólski Sylwester — praktykant celny w XI st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu — prowizorycznym rewidentem celnym w X st. sł. od 1 kwietnia 1929.

Zachariasiewicz Franciszek — praktykant celny w XI st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu — prow. rewidentem celnym w X st. sł. od 1 kwietnia 1929.

Laskowski Teofil — praktykant celny w XI st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu — prow. rewidentem celnym w X st. sł. od 1 kwietnia 1929.

Dombrowski Eryk — praktykant celny w XI st. sł. w urzędzie celnym w Poznaniu — prowizorycznym rewidentem celnym w X st. sł. od 1 kwietnia 1929.

P r z e n i e s i e n i:

Tomszewski Edmund — inspektor celny w VII st. sł. i kierownik urzędu celnego w Lesznie do Dyrekcji Ceł we Lwowie.

Lewandowski Stanisław — inspektor celny w VIII st. sł. i kierownik urzędu celnego w Gdyni — z dniem 19 kwietnia 1929 do urzędu celnego w Lesznie na stanowisko kierownika urzędu.

Chrzan Stefan — rewident celny w X st. sł. z urzędu celnego w Poznaniu do urzędu celnego w Bydgoszczy z dniem 1 kwietnia 1929.

Paluszak Wojciech — rachmistrz w X st. sł. z urzędu celnego w Chojnicach do urzędu celnego w Zbąszyniu z dniem 1 kwietnia 1929.

Karpus Juljan — skarbnik w IX st. sł. z urzędu celnego w Chojnicach do urzędu celnego w Sośniach z dniem 1 kwietnia 1929.

Bielecki Michał — adjunkt celny w X st. sł. z urzędu celnego w Sośniach do urzędu celnego w Gdyni z dniem 1 kwietnia 1929.

Bartecki Antoni — poborca celny w X st. sł. z urzędu celnego w Rawiczu do urzędu celnego w Jamielniku z dniem 16 kwietnia 1929.

Leśny Antoni — adjunkt celny w X st. sł. z urzędu celnego w Drawskim-Młynie do urzędu celnego w Łęce z dniem 1 kwietnia 1929.

Petrykowski Józef — rewident celny w IX st. sł. z urzędu celnego w Sośniach do urzędu celnego w Ujściu z dniem 5 kwietnia 1929 na stanowisko kierownika urzędu.

Jaskólski Sylwester — rewident celny w X st. sł. z urzędu celnego w Poznaniu do urzędu celnego w Gdyni z dniem 2 kwietnia 1929.

Dombrowski Eryk — rewident celny w X st. sł. z urzędu celnego w Poznaniu do urzędu celnego w Zbąszyniu z dniem 6 kwietnia 1929.

Zachariasiewicz Franciszek — rewident celny w X st. sł. z urzędu celnego w Poznaniu do urzędu celnego w Zbąszyniu z dniem 6 kwietnia 1929.

Laskowski Teofil — rewident celny w X st. sł. z urzędu celnego w Poznaniu do urzędu celnego w Międzychodzie z dniem 1 maja 1929.

Wolski Władysław — adjunkt celny w IX st. sł. z urzędu celnego w Lesznie do urzędu celnego w Grudziądzu z dniem 1 maja 1929.

Biegański Jan — adjunkt celny w X st. sł. z urzędu celnego w Lesznie do urzędu celnego w Zbąszyniu z dniem 1 maja 1929.

247.

Zarządzenie Prezydenta miasta Poznania z dnia 14 maja 1929 r. o sposobie i formie sporządzania cenników i ujawniania cen.

Niezależnie od rozporządzenia policyjnego b. Starostwa Grodzkiego z dnia 1 sierpnia 1923 r. o sposobie i formie sporządzania cenników i ujawniania cen (Dz. Urz. Woj. nr. 34, poz. 606) zarządzam dodatkowo na zasadzie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. w sprawie ujawniania cen na przedmiotach powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 22, poz. 139) co następuje:

§ 1.

Wszystkie cukiernie, kawiarnie, restauracje, śniadalnie, jadalnie i mleczarnie winny cenniki wygotować w dwóch językach a mianowicie: polskim i francuskim.

§ 2.

Cenniki winny zawierać:

a) u g ó r y — relację złotego do obcych walut, i to: do marki niemieckiej, dolara, franka francuskiego i korony czeskiej;
b) u d o ł u — adnotację, że za usługę pobiera się należność jedynie w formie procentu od rachunku i to maksymum 10% w restauracjach, śniadalniach i mleczarniach, natomiast 15% w cukierniach i kawiarniach.

Pozatem na cennikach winna znajdować się adnotacja, iż nie wolno służbie, kelnerom itp. pobierać żadnych pozatem wynagrodzeń tytułem dodatkowej opłaty.

§ 3.

W lokalach wymienionych w paragrafie 2, winna się znajdować odpowiednia ilość cenników bądź to na stołach, bądź też na ścianach, w każdym razie na miejscach publiczności łatwo dostępnych.

§ 4.

W składach rzeźnickich i piekarskich winny być cenniki wywieszone również w oknach wystawowych, sporządzone stosownie do postanowień rozporządzenia b. Starostwa Grodzkiego z dnia 1. 8. 1923 r. (Dz. Urz. Woj. nr. 34, poz. 606).

§ 5.

W restauracjach, kawiarniach, śniadalniach, mleczarniach, gdzie są potworzone osobne garderoby z obsługą, nad garderobą winny być umieszczone napisy, że garderoba jest bezpłatna. Jeżeli zaś jest płatną, winien i podówczas być umieszczony odpowiedni napis, przyczem musi być oznaczona opłata, która nie może przekraczać ceny 20 groszy.

Pobieranie w lokalach rozrywkowych opłat za rozrywki w formie droższej zapłaty za szatnie jest niedopuszczalne, — opłaty takie mogą być pobierane w formie biletów wstępu wzgl. procentów od rachunku, przyczem sam sposób uiszczania opłaty winien być odpowiednio ujawniony.

§ 6.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia karani będą administracyjnie aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1000 złotych lub jedną z tych kar i to po myśli § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. w sprawie ujawniania cen na przedmiotach powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 22, poz. 139).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Woj. i obowiązuje przez cały czas trwania Powszechnej Wystawy Krajowej.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa
i Porządku Publicznego
Dyrektor: (—) Mizgalski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Statut gospodarczej spółki rybackiej na jeziorze Mórka-Jeleńczewo, Mościeszyce i Cichowo w powiecie kościańskim i częściowo w powiecie śremskim.

Członkowie i charakter spółki.

§ 1.

Na podstawie zgłoszenia wszystkich zainteresowanych niżej wymienieni posiadacze prawa rybołóstwa na jeziorze Mórka-Jeleńczewo, Mościeszyce i Cichowo w osobach:

a) Mieczysława Bukowieckiego z Cichowa,
b) Skarb Państwa — fiskus dóbr państwowych — zastąpiony przez Stanisławę Maciejewską z Mościeszyc,
c) Cecylji Żółtowskiej z Kadzewa,

zawierają na podstawie § 36 prusk. ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r. (Zbiór Praw str. 55) gospodarczą spółkę rybacką, celem której jest wspólne zagospodarowanie i użytkowanie wyżej wymienionych wód rybnych.

§ 2.

Nazwa i siedziba spółki.

Spółka nosi nazwę: Spółka rybacka na jeziorze Mórka-Jeleńczewo, Mościeszyce i Cichowo i ma swoją siedzibę w Cichowie powiat kościański.

§ 3.

Wody stanowiące okręg działalności spółki.

Okręg działalności spółki obejmuje jezioro:
a) Mórka-Jeleńczewo, powiat Śrem obszaru 43,33,10 ha.
b) Mościeszyce, powiat Kościan obszaru 38,70,90 ha.
c) Cichowo, powiat Kościan obszaru 118,63,40 ha.

Razem a), b) i c) 200,67,40 ha.

§ 4.

Cel spółki.

Celem spółki jest wspólne zagospodarowanie i użytkowanie wyżej wymienionych wód, a to drogą wspólnej działalności na podstawie przysługujących z mocy Pr. Ust. Ryb. 1916 r. praw jak również wypływających stąd obowiązków.

§ 5.

Sprawa członkostwa.

W razie śmierci któregokolwiek z stowarzyszonych lub też odstąpienia swego prawa rybołóstwa komuś innemu, członkostwo tem samem przechodzi na nowego nabywcę wraz ze wszystkiemi przywilejami i obowiązkami poprzednika.

§ 6.

Zmiana okręgu spółki.

Rozszerzenie lub ograniczenie okręgu spółki jak również przyjęcie nowego, wystąpienie lub wykluczenie któregoś z dotychczasowych członków spółki wymaga postanowienia ogólnego zebrania (§ 14) i zatwierdzenia władzy nadzorczej (§ 51 P. U. R.).

§ 7.

Obliczenie i rozkład składek członkowskich.

Środki finansowe potrzebne na cele spółki pozyskuje się z kwartalnych składek członkow-

skich. Jako skala do rozliczania składek jak również i podziału dochodów, służy wielkość przestrzeni posiadanego rybołóstwa na jeziorze wymienionem w § 3 niniejszego statutu. Wartość tę ustala zebranie wszystkich członków, przytem określa ją w udziałach, których ilość odpowiada cyfrze wyrażającej wartość podzielonej przez 10. Ilość ta winna być wyrażona w pełnych dziesiątkach złotych, to znaczy, że tam, gdzie reszta z dzielenia przez 10 przenosi 5, uważa się ją za całą dziesiątkę, gdzie zaś nie dosięga 5, opuszcza się z rachunku.

O ile zaś jest sprzeciw co do wielkości nałożonych ciężarów, o sprawie decyduje Zarząd Spółki. Sprzeciw wniesiony być musi w ciągu 4-ch tygodni, od którego decyzji służy prawo rekursu do Sądu Rozjemczego lub też do Starosty w terminie 14-to-dniowym.

Postanowienie Starosty podlega natychmiastowemu wykonaniu bez względu na wniesienie ewtl. dalszej skargi na drodze właściwej (§ 55 P. U. R.). Zwyczajne kwartalne składki ustanawia się po 0,25 zł od każdego hektara, posiadanego przez członka. Nadzwyczajne składki ustanawia się w pewnym procentowym stosunku do zwyczajnych. Składki zaległe na wniosek przewodniczącego ściąga drogą egzekucyjną, władza nadzorcza i wnosi do kasy spółki.

§ 8.

Rok gospodarczy spółki.

Rok gospodarczy spółki rozpoczyna się z 1 kwietnia i trwa do 31 marca roku kalendarzowego.

§ 9.

Wybór zarządu spółki.

Zarząd spółki składa się:

1. z 1 przewodniczącego, który wykonuje ogólny nadzór nad podwładnymi i przewodnictwo na zebraniach zarządu i ogólnych,
2. z 1 zastępcy przewodniczącego, który załatwia korespondencję w myśl decyzji i wedle wskazówek zarządu,
3. z 1 skarbnika, który prowadzi kasę spółki, przechowuje pieniądze i prowadzi książki przychodu i rozchodu spółki.

Wybór powyższego zarządu odbywa się z pośród członków spółki na pierwszem ogólnem zebraniu, zwołanem w myśl niniejszego statutu i narazie na jeden rok, a po roku wybory się ponawiają i obowiązują już na 3 lata.

Na równi z członkami spółki stają do wyborów przedstawiciele Skarbu Państwa i przedstawiciele gminy, o ile należą do spółki a także przysługuje im prawo piastowania powyższych urzędów.

Kompetencji ogólnego zebrania podlega: wcześniejsze usunięcie członka zarządu, przytem członek zarządu usunięty z urzędu winien bezzwłocznie przekazać swemu następcy, wybranemu przez ogólne zebranie, wszystkie dokumenty, księgi, pieniądze i t. p. Zwolnienie z urzędu nie zwalnia z umów i obowiązań zawartych ze spółką, aż do ich likwidacji.

Równocześnie z dokonaniem wyborów ogólne zebranie ustanawia wysokość poborów dla zarządu.

§ 10.

Obowiązek przyjęcia urzędu.

Każdy członek spółki obowiązany jest przyjąć wybór do zarządu i jedynie uzasadniony a przez ogólne zebranie uznany powód odmowy uprawnia do zrzeczenia się. Członek, który piastował urząd w zarządzie przez czas jednego trzechlecia, nie jest obowiązany przyjąć ponownego wyboru. Nieusprawiedliwione uchylenie się od przyjęcia urzędu pociąga za sobą karę na rzecz spółki do wysokości 100,— zł. Wynik wyborów winien być przedstawiony przez zarząd spółki państwowej władzy nadzorczej i opublikowany w organie prasowym a mianowicie w Orędowniku powiatu kościańskiego.

§ 11.

Legitymacje zarządu i podpisywanie dokumentów.

Wybór zarządu stwierdza się protokółem z ogólnego zebrania wyborczego, który służy zarządowi jako legitymacja. Podpis w imieniu spółki winien posiadać obok pieczęci spółki podpis odnośnego członka zarządu, występującego w imieniu spółki. Wszelkie dokumenty, stwierdzające zobowiązania spółki, winny dla swej prawomocności prócz podpisu członka zarządu posiadać nadto podpis jednego z członków spółki.

§ 12.

Obowiązki zarządu.

W obowiązku zarządu spółki leży piecza nad wszystkiemi sprawami spółki, z wyjątkiem tych, które wchodzą w atrybucje ogólnego zebrania. Ponadto zarząd reprezentuje spółkę na zewnątrz tak w sprawach sądowych jakoteż i wszelkich innych, do których prowadzenia ustawodawstwo państwowe wymaga specjalnej plenipotencji, a więc jak przyjmowanie i odrzucanie spadków, odbieranie wyroków i zakładanie opozycji i t. p. Przy prowadzeniu powyższych spraw wolno jest zarządowi posługiwać się adwokatem.

W szczególności do zarządu należy wykonywanie nadzoru nad rybołóstwem w rejonie spół-

ki, obsadzanie urzędów dozorców rybackich i zaopatrzenie ich w instrukcje, wydawanie pozwoleń rybackich, jak również dawanie baczenia na wykonywanie przepisów policyjno-rybackich odnośnie do ochrony czasowej i ochrony młodzieży. W dalszym ciągu zarząd winien składać swoim członkom roczne sprawozdanie kasowe i wszelkie rachunki za rok ubiegły, sporządzić preliminarz dochodów i rozchodów na rok przyszły oraz zrobić rozkład składek i takowe pościągać od członków spółki. Kierownictwo zarządu, kontrola nadzorczego personelu rybackiego przysługuje przewodniczącemu zarządu spółki. Rekurs przeciw rozporządzeniu zarządu reguluje § 57 P. U. R.

§ 13.

Sprawy podlegające decyzji ogólnego zebrania.

Decyzji ogólnego zebrania członków, w poczet których zaliczają się zarówno reprezentanci terenów gminnych, jak również przedstawiciele terenów skarbowych wchodzących w skład spółki, podlegają prócz przewidzianych w § 6, 7, 9 i 10 niniejszego statutu jeszcze następujące sprawy:

a) wyrokowanie w sprawie zażaleń na administrację zarządu,
b) potwierdzenie kontraktów i umów służbowych, zawieranych z dozorcami, jak również i wszelkich innych umów pociągających za sobą dłużej trwające zobowiązania dla spółki, a których za miesięcznem wypowiedzeniem rozwiązać się nie da,
c) stawianie wniosków co do częściowego ograniczania lub całkowitego uchylania uprawnień rybackich (§ 27 P. U. R.),
d) zatwierdzenie preliminarza,
e) przyjęcie rocznego sprawozdania kasowego i zatwierdzenia go (udzielenia absolutorjum), bądź to po uprzedniem sprawdzeniu przez komisję rewizyjną, bądź też bez udziału takowej,
f) powzięcie postanowień co do nadzwyczajnych składek członków, o ile one wynoszą więcej jak 50% składek zwykłych,
g) powzięcie postanowień co do zmiany lub uzupełnienia niniejszego statutu lub rozwiązania spółki,
h) kupno i sprzedaż lub obciążanie pożyczką nieruchomości stanowiącej własność spółki (§ 48 P. U. R.),
i) zatwierdzenie planu gospodarczego spółki przedstawionego przez zarząd.

§ 14.

Prawo głosu.

Prawo głosu na poszczególnych zebraniach reguluje się w ten sposób, że członkowi, którego uprawnienie do rybołóstwa (§ 7 niniejszego statutu) reprezentuje najmniejszą wartość pieniężną, przysługuje jeden głos, każde zaś uprawnienie reprezentujące całkowitą, podwójną, potrójną i t. d. wartość pierwszego, daje prawo dwu, trzech lub więcej głosów (nie może jednak przewyższać $^{1}/_{3}$ głosów ogólnej liczby członków spółki).

Na pierwszem zebraniu spółki, zwołanem w sprawie organizacji spółki i przedłożenia niniejszego statutu, każdemu z członków przysługuje prawo jednego głosu.

§ 15.

Zwoływanie zebrań ogólnych.

Prawo zwoływania ogólnego zebrania przysługuje zarządowi. Zawiadomienie o mającym nastąpić ogólnem zebraniu uskutecznia się za pośrednictwem zawiadomienia listem poleconym, który winien być wysłany przynajmniej 10 dni przed wyznaczonym terminem zebrania.

W każdem takiem zawiadomieniu musi być równocześnie podany przedmiot i porządek obrad.

§ 16.

Ogólne zebranie, zwyczajne i nadzwyczajne.

Ogólne zebrania członków odbywają się w stałych terminach:

1. „roczne" po zamknięciu rachunków rocznych spółki, celem złożenia przez zarząd sprawozdania i uzyskania zatwierdzenia. Na zebraniu tem załatwia się wszelkie ponadto niewykończone w ciągu roku obrachunki. Następnie:
2. „kwartalne" lub „półroczne", na których członkowie spółki otrzymują sprawozdanie o stanie kasy, rozpatrują skargi, które w ciągu kwartału lub półrocza wpłynęły i decydują o sprawach spółki.

Oprócz powyższych zebrań zwyczajnych mogą się odbywać ogólne zebrania nadzwyczajne. Do zwołania nadzwyczajnego zebrania obowiązany jest zarząd, o ile tego zażąda władza nadzorcza lub też wpłynie podanie podpisane przynajmniej przez trzecią część spółki (§ 59 P. U. R.). W tym ostatnim razie podanie domagające się zwołania nadzwyczajnego zebrania winno podawać przedmiot obrad.

§ 17.

Porządek obrad.

Porządek obrad ogólnego zebrania układa zarząd. Wszelkie jednak wnioski zgłoszone przed opublikowaniem terminu ogólnego zebrania, a podpisane przez trzecią część członków, winny być do porządku obrad wniesione.

§ 18.

Przewodnictwo i protokół ogólnego zebrania.

Przewodnictwo na ogólnem zebraniu spółki należy do członka sprawującego zarząd spółki, który równocześnie z obrad spisuje protokół. Po ukończeniu obrad, protokół winien być podpisany przez członka zarządu i przynajmniej jednego członka spółki.

§ 19.

Głosowanie i wybory.

Wszelkie postanowienia ogólnego zebrania zapadają większością głosów obecnych na zebraniu członków. Przy równym podziale rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 20.

Postanowienie.

Wszelkie powzięte większością głosów ogólnego zebrania postanowienia stają się dla ogółu członków obowiązującemi, o ile § 16 niniejszego statutu ściśle zachowany został.

§ 21.

Zatwierdzenie postanowień ogólnego zebrania.

Wszelkie zmiany statutu poza temi, które przewiduje par. 6, są jedynie dopuszczalne za specjalnem pozwoleniem Wojewody Poznańskiego.

§ 22.

Publikowanie zawiadomień Spółki.

Spółka zawiadomienia swoje publikuje w organie urzędowym a mianowicie w Orędowniku powiatu kościańskiego, zaś w razie, gdyby pismo to przestało wychodzić, to do postanowienia następnego ogólnego zebrania posługiwać się będzie spółka pismem przeznaczonem do publikacyj urzędowych powiatu kościańskiego.

§ 23.

Znaczenie narzędzi połowu.

Znaki na narzędziach połowu, pod nieobecność rybaka pozostawionych we wodzie, w myśl przepisów policyjnych spółka na swoich rewirach postanawia następujące: 1) M. C.

§ 24.

Rozstrzyganie sporów.

Spory wynikłe między członkami spółki co do prawa własności względem poszczególnych parcel, co do prawa przynależności lub rozmiaru uprawnień rybackich i innych praw używalności, jak również co do praw i obowiązków, wypływających ze specjalnych uprawnień, podlegają kompetencji sądów zwykłych. Wszelkie natomiast inne sprawy sporne, dotyczące ogólnych interesów spółki lub też skargi na rzekome pokrzywdzenie tego lub owego członka, będą rozstrzygane przez zarząd. Stronie niezadowolonej z wyroku zarządu przysługuje prawo odwołania (apelacji) się do sądu rozjemczego, o czem winna zawiadomić zarząd w terminie 10-ciodniowym, licząc od chwili ogłoszenia wyroku. Dalszych środków prawnych niema, koszty ponosi strona przegrywająca.

Sąd Rozjemczy składa się z trzech członków, którzy na równi z trzema zastępcami wybierani są przez ogólne zebranie na czas dwuch lat, przy zachowaniu tych samych formalności, jakie są przepisane przy wyborze zarządu spółki (§§ 15 i 20). Przewodniczącego sądu wybiera ogólne zebranie z pośród członków sądu. Kandydować na członka sądu ma prawo każdy. kto korzysta z prawa wybieralności na urzędy w swoim okręgu, a nie jest członkiem spółki. W razie podniesienia przez członka spółki jakiegoś zarzutu przeciw osobie któregoś z członków sądu, któryby stawiał wątpliwość jego bezpartyjności, o czem orzeka władza nadzorcza, a w razie słuszności zarzutu władza nadzorcza powołuje na jego miejsce któregoś z zastępców, zaś w razie gdy i ci się nie nadają, wyznacza na zastępcę inną osobę, wyżej wymienione prawo wybieralności posiadającą. O ile niniejszy statut przyznaje prawo rozstrzygania wniesionych skarg innym instancjom sądowym, to odnośne przepisy są obowiązujące.

§ 25.

Nadzór państwowy.

Spółka podlega nadzorowi państwowemu. Nadzór sprawuje Starosta jako przewodniczący Wydziału Powiatowego w Kościanie, który winien baczyć, aby przepisy objęte niniejszym statutem naruszone nie były i wszelkie postanowienia spółki, przekraczające kompetencje ustawy lub wchodzące w kolizję z ustawodawstwem, nie były wykonywane.

W razie gdyby spółka uznała, że decyzja władzy nadzorczej nie zgadza się z statutem, lub narusza ustawodawstwo, przysługuje jej prawo wystąpienia z wnioskiem w 14-todniowym terminie o ustną rozprawę w drodze administracyjno-sądowej (§ 47 P. U. R.).

§ 26.

Wszelkie zmiany statutu, poza tem które przewiduje § 6, są jedynie dopuszczalne za specjalnem pozwoleniem Wojewody w Poznaniu.

Kościan, dnia 30 maja 1927 r.

Starosta Powiatowy: (—) Narajewski.

Zgodnie z postanowieniami § 79, punktu 2. Pr. Ust. Ryb. z dnia 11 maja 1916 r. Zbiór Ustaw Pr. str. 53) wyłożony był niniejszy statut w Starostwie pokój nr. 5 w czasie od 22 do 29 maja 1927 r. włącznie do wglądu stron zainteresowanych, co niniejszem poświadczam.

Kościan, dnia 30 maja 1927 r.

Starosta Powiatowy: (—) Narajewski.

* * *

Niniejszy statut spółki rybackiej na jeziorze Mórka-Jeleńczewo, Mościeszyce i Cichowo, zawierający 28 postanowień — §§ — zatwierdzam na podstawie § 80 ustawy rybackiej z 11. V. 1916 r.

Za Wojewodę: (—) Radoński,
w z. Naczelnika Wydziału Administracyjnego.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Zduny.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Zduny" zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Zdunach przez związek komunalny miasta Zduny.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar miasta Zduny.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Zduny posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Zduny jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny Miasta Zduny jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 10 000,— zł tytułem dotacji bezzwrotnej.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:
1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 5 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; najmniej połowa członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 2 członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzeganą być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z 3 (trzech) członków, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokólarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił trzy kolejne lub pięć choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 4 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 3 obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisje.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Naczelnik Zarządu lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez dwóch członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji

oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

a) naruszają obowiązujące przepisy lub

b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośredniem zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur względnie dyrektora Kasy. Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego § 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Przewodniczący, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapi-

sów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat, ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności".

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez

Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;
e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów ,o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku we-

dług połowy ustalonej stopy z upływem półrocza.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;
b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;
b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;
c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;
b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;
c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubepieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału za-

sobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokrywa całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe), przyczem udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym t. j. w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Rady Miejskiej m. Zduny w Zdunach w dniu 5 grudnia 1928 r.

* * *

Zatwierdzony przez Izbę Wojewódzką w Poznaniu w dniu 16 stycznia 1929 r. L. dz. 10077/28 — III.

Uchwałę w sprawie przejęcia odpowiedzialności przez miasto Zduny zatwierdzono 19 stycznia 1929 r. L. dz. 115/29 — III.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Zduny, dnia 27 marca 1929 r.

Magistrat.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Pniew.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Pniew" zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Pniewach przez związek komunalny w Pniewach.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar miast Pniew.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Pniew posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Pniew jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny Miasta Pniew jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 5 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; conajmniej połowa członków musi być wybrana z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 2 wzgl. 1 członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzegana być musi zasada, by w składzie Rady każdocześnie istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z 3-ch członków, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak

i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny, kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy.

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokólarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejne lub 5 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 4 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 1 z obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem

udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Naczelnik Zarządu. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste Nacz. Zarząd. lub gdy wymieniony zrzeknie się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez dwóch członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych.

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

a) naruszają obowiązujące przepisy lub

b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszcze-

gólnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośredniem zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonego mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Prezes, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej 3 razy na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności".

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręcza-

jącego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas

swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;
e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem

Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategoryj książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kas (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet

w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $^3/_4$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy, przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnemi) lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancja Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych

ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^3/_4$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $^2/_3$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubepieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:
   a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;
   b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;
   c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);
2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz

w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

Na podstawie osobnego pozwolenia Ministra Skarbu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — rządząca się statutem niniejszym Kasa uprawniona jest do dokonywania nadto następujących czynności bankowych:

a) do zaciągania pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki;

b) do udzielania gwarancyj za zgodą i poręką związku poręczającego;

c) do zakupu monet złotych oraz do przeprowadzeniu do zleceń własnych wkładców i własnego związku poręczającego i na ich rachunek.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe), przyczem udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie

giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym związku poręczającego, a w braku tegoż w Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Rady Miejskiej w Pniewach w dniu 12 grudnia 1928 r.

Magistrat:
(—) Śmierzchalski, burmistrz. (—) A. Degórski.
(—) Fr. Bogusławski.

* * *

Powyższy statut zatwierdzony uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 25 stycznia 1929 r., l. dz. 10150/28 — III., podaję do publicznej wiadomości.

Magistrat:
(—) Śmierzchalski, burmistrz.

Zagubione dokumenty.

Unieważniam dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 332375, wystawiony na nazwisko posiadacza konia Tomasza Smula z Chrosny, powiatu strzelińskiego.

Starosta Powiatowy: w z. (—) Boesche, asesor.

Skradziono dowód tożsamości konia Nr. 384591, serja A. wystawiony na konia, własność Marcina Czaji z Rososzycy, który się niniejszem unieważnia.

Kierownik Starostwa Powiatowego:
(—) Ekkert.

Zaginęła książka wojskowa wystawiona przez 60 p. p. Wielkp. w Ostrowie dla kaprala podchor. Jana Kozłowskiego r. 1906.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod numerami **1569—1576** podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhaście, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczono do protokółu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

1569

Nieruchomość położona w Poznaniu-Jeżycach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Poznań-Jeżyce tom XXXV, wykaz L. 857, na imię Wojciecha Polcyna i tegoż żony Elżbiety z domu Michna w równych idealnych częściach, zostanie **dnia 10 lipca 1929 r. o godz. 11-tej przedpoł.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 23. Nieruchomość jest zapisana w księdzę łamowej karta 5, matrykule PJ 766 i 798, księdze podatku budynkowego PJ 428, rodzaj uprawy i położenia, zabudowana nieruchomość przy ul. Fortecznej 39, obszaru 14,16 arów, wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego wynosi 1555 marek. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 16 kwietnia 1929 r. — **Poznań**, dnia 2 maja 1929. Sąd Grodzki 2a.

1570

Nieruchomość położona w Poznaniu — Mała Starołęka i w chwili wpisania wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Poznań—Mała Starołęka tom V, wykaz 1 110, na imię Edwarda Weigta w Poznaniu i Edwarda Machera w Łodzi, zostanie **dnia 9 lipca 1929 o godzinie 11 przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 23. Nieruchomość wystawiona na przetarg obejmuje parcelę 431/68 o powierzchni 10 arów 07 m², położona jest w Starołęce Małej i składa się z domu mieszkalnego, podwórza, drewnika i szopy, zapisana jest pod nr. 89 księgi podatku budynkowego i nr. 111 matrykuły podatku gruntowego. Wartość użytkowa wynosi 2 465 mk. Roczna kwota podatku budynkowego 85,50 mk. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 kwietnia 1929 r. — Poznań, dnia 27 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki II a.

1571

Nieruchomość położona w Gołębinie Nowym i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Gołębin Nowy tom I, wykaz 12, na imię gospodarza Marcina Trzyszczaka i jego żony Elżbiety z Nosków, w Gołębinie Nowym, w ogólnej wspólności majątkowej, zostanie **dnia 29 lipca 1929 o godzinie 11-tej przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 17. Wymie-

niona nieruchomość składa się z roli i podwórza wraz z budynkami (dom mieszkalny, stajnia, obora, świniarnia i wozownia) o powierzchni 9.99.90 ha Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego wynosi 35,31 talarów, a wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 75 marek. Matrykuła podatku gruntowego art. 11. Księga podatku budynkowego 25. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 12 stycznia 1929. — Kościan, dnia 19 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1572

Nieruchomości położone w Gierlachowie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księdze gruntowej Gierlachowo, tom I wykaz 9 i tom III wykaz 127, na imię małżonków Prałatów Wawrzyna i Pelagji z Kochanków w Gierlachowie, zostaną **dnia 16-go lipca 1929 o godzinie 11 przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 17. Nieruchomość Gierlachowo wykaz 9 składa się z gospodarstwa włościańskiego o powierzchni 15.50.27 ha. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego wynosi 45,90 tal., a wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 120 mk. Art. 10 matrykuły podatku gruntowego i nr. 26 księgi podatku budynkowego. Nieruchomość Gierlachowo wykaz 127 składa się z łąży i ogrodu (parcele 113, 114, 115, 116) o powierzchni 2.00.40 ha. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego wynosi 15,70 tal. Art. 127 matrykuły podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 12 stycznia 1929. — Kościan, dnia 26 lutego 1929. Sąd Grodzki.

1573

Nieruchomości położone w Zmyślonej Słupskiej i Słupi i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księgach gruntowych Zmyślona Słupska tom I, karta 4, Słupia tom II, karta 86, i Słupia tom II, karta 127 na imię gospodarza Marcina Balona i tegoż żony Petroneli Balon z domu Stróżyk, żyjących w małżeńskiej wspólności majątkowej, zostaną **dnia 17 lipca 1929 o godzinie 10 przedpołudniem** wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 3, celem zniesienia wspólności spadkowej, istniejącej między spadkobiercami wymienionej Petroneli Balon, Marcina Balona i tychże syna Pawła Balona. Nieruchomość Zmyślona Słupska k. 4 jest zagrodą z zabudowaniami o czystym dochodzie 16,64 tal., o powierzchni 5.17.80 ha (łąki, role, podwórze). Nr. matrykuły podatku gruntowego 10, Nr. księgi podatku budynkowego 4. Nieruchomości Słupia karta 86 oraz karta 127, stanowią role i łąki, pierwsza o czystym dochodzie 19 tal. i powierzchni 5.75.10 ha, Nr. matrykuły podatku gruntowego 49; druga o czystym dochodzie 7,25 tal. i o powierzchni 2.22.16 ha, Nr. matrykuły podatku gruntowego 113. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Zmyślona Słupska tom I, karta 4, oraz Słupia, tom II, karta 86 i tom III, karta 127 dnia 10 września. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwannia, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenia postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Kępno, dnia 6 maja 1929. Sąd Grodzki.

1574

Nieruchomość położona w Nowej Dąbrowie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Nowa Dąbrowa k. 99 i 142 na imię i nazwisko Edmunda Kalitki, zostanie **dnia 28 czerwca 1929 o godzinie 12 w południe** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 8. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 29 stycznia 1929. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Wolsztyn, dnia 27-go kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1575

Nieruchomość położona w Chomiąży szlacheckiej i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Chomiąży szlacheckiej. tom II, karta 40. na imię rolnika Tomasza Wojciechowskiego z Chomiąży szlacheckiej i żony jego Wiktorji z Szymczaków Wojciechowskiej jako współwłaścicieli po połowie, zostanie **dnia 16 lipca 1929 r. o godz. 11 przedpoł.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 4. Nieruchomość tą stanowi grunt zabudowany o obszarze 24 ha. 31 a. 58 m², o czystym dochodzie jako podstawie podatku gruntowego 28,55 tlr. i o wartości użytkowej jako podstawie podatku budynkowego 75 mk. O bliższych szczegółach można się dowiedzieć w sekretarjacie pokój 5 niżej oznaczonego sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 11 i 25 kwietnia 1929. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki e przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Żnin, dnia 27 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1576

Nieruchomość położona w Słębowie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Słębowo dobra rycerskie tom I, karta 1, na imię kupca Bolesława Kozłowskiego w Poznaniu, zostanie **dnia 12 lipca 1929 r. o godz. 11 przedpołudn.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 4. Nieruchomość tą stanowią dobra rycerskie Słębowo o obszarze 490 ha. 70 a. i 54 m^2, o czystym dochodzie jako podstawie podatku gruntowego 2773,35 tlr. i wartości użytkowej jako podstawie podatku budynkowego w kwocie 3096 mk. O bliższych szczegółach można się dowiedzieć w sekretarjacie niżej oznaczonego sądu pokój 5. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 23 marca 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Żnin, dnia 25 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

1577

W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem kupca Wacława Umińskiego, Poznań, pl. Wolności 3, na pismo dłużnika z 26 kwietnia b. r., proponujące zawarcie ugody, zwołuje się walne zebranie wierzycieli na **dzień 28 maja 1929 godz. 11,** pokój 23, tutejszego Sądu celem rozpoznania powyższego wniosku. Propozycje ugodowe i oświadczenie wydziału wierzycieli złożono w Sekretarjacie Sądu konkursowego do wglądu dla wierzycieli. — Poznań, dnia 4 maja 1929 r. Sąd Grodzki 2 a.

1578

W majątek Józefa Okopińskiego i Jadwigi Okopińskiej w Poznaniu wdrożono z dniem dzisiejszym, t. j. z dniem 6 maja 1929 r. o godz. 12 w południe postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianowano p. Augusta Klebbę z Poznania, ulica Matejki nr. 65 a. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do **dnia 16 lipca 1929 r.** Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznaczono w niżej wymienionym Sądzie termin na **dzień 31 maja 1929 r. o godz. 11 przedpoł.,** zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na **dzień 30 lipca 1929 r. o godz. 11 przedpoł.** Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej **do dnia 16 lipca 1929 r. donieśli zarządcy** masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Sąd Grodzki w Poznaniu.

1579

W sprawie wdrożenia postępowania upadłościowego nad firmą „Wełna Poznańska," Poznań, na wniosek zawiadowcy zwołuje się walne zebranie wierzycieli na **dzień 31 maja 1929 r. godz. 10,45,** na pokój 23, do tut. Sądu z następującym programem: 1. Odwołanie jednego z członków wydziełu wierzycieli i wybór nowego w miejsce ustępującego. 2. Ustalenie wynagrodzenia dla członków wierzycieli. 3. Ustalenie dodatkowo zgłoszonych pretensyj. — Poznań, dnia 2 maja 1929. Sąd Grodzki II a.

1580

W sprawie wdrożenia postępowania upadłościowego nad majątkiem właściciela ziemskiego Piotra Skórzewskiego, Poznań, Hotel Bazar, niżej podpisany Sąd na wniosek zarządcy masy upadłościowej adwokata St. Janiaka oraz po wysłuchaniu zgromadzenia wierzycieli, postanowił: Postępowanie upadłościowe nad majątkiem Piotra Skórzewskiego, zamieszkałego w Poznaniu, Hotel Bazar, uchyla się dla braku masy, albowiem masa upadłościowa nie posiada żadnej gotówki, a również żaden z wierzycieli, w szczególności wierzyciel popierający nie zaliczył gotówki wystarczającej na pokrycie kosztów masalnych § 204 ord. up. — Poznań, dnia 28 grudnia 1928. Sąd Powiatowy.

1581

W sprawie upadłościowej nad majątkiem kupca Franciszka Grochowalskiego w Bydgoszczy wyznacza się termin celem badania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności na **dzień 28 maja 1929 r. o godz. 11,30 przedpoł.** w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy, pokój l. 12. — Bydgoszcz, dnia 13 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1582

Wyrokiem wykluczającym niżej podpisanego Sądu z dnia 2 maja 1929 został pozbawiony mocy list hipoteczny, dotyczący hipoteki łącznej we wysokości 2000 mk., zapisanej w księdze wieczystej nieruchomości Kąsinowo wyk. L. 6, pod liczbą bieżącą wpisu 1 oraz w księdze wieczystej Kąsinowo wyk. L. 8, pod liczbą bieżącą wpisu 1 na rzecz Gminy Kościoła Rzymsko-Katolickiego w Szamotułach. — Szamotuły, dnia 2 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1583

Marja Herkner z domu Ambroszkiewicz z Leszna wniosła o wywołanie listu hipotecznego, dotyczącego hipoteki zapisanej w księdze wieczystej Przybyszewo karta 46, w dziale III pod nr. 19 w kwocie 3200 mk., na rzecz Juljusza Koesterke, odstąpionej na rzecz Marji Herkner z d. Ambroszkiewicz. Posiadacza powyższego listu hipotecznego wzywa się, by najpóźniej w wyznaczonym przed Sądem Grodzkim w Lesznie terminie wywoławczym **dnia 30 sierpnia 1929 r. o godzinie 10 przedpołudniem,** pokój nr. 3, zgłosił swoje prawa i list hipoteczny przedłożył, w przeciwnym razie pozbawi się powyższy list mocy prawnej. — Leszno, dnia 6 maja 1929. Sąd Grodzki.

1584

Franciszek Ratajczak, rolnik z Brzezia, stawił wniosek o wywołanie zagubionego listu hipotecznego na hipotekę w kwocie 2400,— marek, zapisanej w księdze gruntowej Brzezie 99 w dziale III, pod nr. 2, wzgl. Gostyń 428 w dziale III, pod nr. 2, na rzecz Jana i Franciszka Sobkowiaków z Brzezia. Wzywa się zatem posiadacza tegoż dokumentu, aby najpóźniej w dniu 27 września 1929, godz. 12, zgłosił swoje prawa w podpisanym Są-

dzie, pokój nr. 8, gdyż w przeciwnym razie nastąpi pozbawienie mocy prawnej wspomnianego listu hipotecznego. — Gostyń, dnia 8 maja 1929. Sąd Grodzki.

1585

Jakób Kuliński, rolnik z Unisławia, skarży Jana Kulińskiego, nieznanego miejsca pobytu, o zezwolenie na wykreslenie zapisanych dla niego ciężarów hipotecznych na nieruchomości Unisław wykaz 23. Termin do rozprawy ustnej został wyznaczony na **dzień 6 czerwca 1929 godz. 10,30.** W terminie tym powód wniesie o zawyrokowanie: 1. Pozwany winien zezwolić na wykreślenie zapisanej dla niego w księdze wieczystej nieruchomości Unisław karta 23 hipoteki w kwocie 100 talarów i w tym celu zobowiązany jest powodowi dostarczyć wszelkich dokumentów, potrzebnych do wykreślenia tej hipoteki. 2. Koszty sporu ponosi pozwany. 3. Wyrok uznaje się za tymczasowo wykonalny. Pozwanego Jana Kulińskiego wzywa się przeto do stawienia się w wyżej oznaczonym terminie przed Sądem Grodzkim w Krotoszynie pokój 25, celem rozprawienia. — Krotoszyn, dnia 15 marca 1929. Sąd Grodzki.

1586

Józef Marszałek, kupiec z Ostrowa, skarży w postępowaniu wekslowem Wawrzyna Szulgita o nieznanym miejscu pobytu o pretensje wekslowe w kwocie 100 zł, 75 zł, 80 zł i 100 zł. Sąd Grodzki w Krotoszynie wyznaczył termin do rozprawy ustnej na **dzień 6 czerwca 1929 r. godz. 11-ta,** w którym to terminie Józef Marszałek, jako powód postawi wniosek o następujące zawyrokowanie: 1. Pozwanego zasądza się na zapłacenie powodowi: a) 100 zł z ustawowemi odsetkami od 25. 5. 1928 oraz 2,50 zł kosztów wekslowych, b) 75 zł z ustawowemi odsetkami od 5. 6. 1928 oraz 2.40 zł kosztów wekslowych, c) 80 zł z ustawowemi odsetkami od 8. 6. 1928 oraz 2,40 zł kosztów wekslowych, d) 100 zł z ustawowemi odsetkami od 22. 6. 1928 oraz 3,65 zł kosztów wekslowych. 2. Pozwany ponosi koszty sporu. 3. Wyrok jest tymczasowo wykonalny. Wawrzyna Szulgita wzywa się przeto do stawienia się w terminie wyżej oznaczonym w podpisanym Sądzie, pokój 25, w celu rozprawiania. — Krotoszyn, dnia 22-go kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1587

Dyrekcja Kolei Państwowych w Poznaniu wniosła o wywołanie listu gruntowego z dnia 30 stycznia 1875, opiewającego na dług gruntowy, zapisany w księdze wieczystej Podzamcze tom VIII wykaz l. 237 w dziale III pod liczbą 2 w kwocie 3000 mk. z 5% rocznie od 1 lipca 1893 począwszy na rzecz Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kępińskiego w Kępnie. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 4 września 1929 w południe o godz. 12-tej** w podpisanym Sądzie, pokój 3. odbyć się mającym, zgłosił swoje prawa i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Kępno, dnia 1 maja 1929. Sąd Grodzki.

1588

Wyrokiem wykluczającym z dnia 4 kwietnia 1929 wierzyciela prenotacji na utrzymanie prawa hipoteki 177,70 mk. z 6% odsetkami dla E. Pietschmanna w Inowrocławiu, zapisanej w dziale 3 pod nr. 3 księgi wieczystej Jaromierz wykaz 120, wykluczono z jego prawem. — Wolsztyn, dnia 26 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1589

Książeczki oszczędnościowe Nr. 52 515, wystawione w dniu 4 lutego 1921 przez Bank Miasta Poznania na kwotę 56 330 marek na nazwisko Hulda Mönch, pozbawia się mocy. — Poznań, dnia 19 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1590

Firma Dom Ekspedycyjny „Express", właściciel Franciszek Wilczyński w Poznaniu, ul. Podgórna 10, zastąpiony przez adwokata Dr. Górnickiego i St. Korbońskiego w Poznaniu, wniosła o pozbawienie mocy 3 weksli i to: a) Sola weksla na 240 zł, wystawionego przez firmę K. Przybylski, Poznań, Stary Rynek, żyrowanego przez Tomasza Kwiatkowskiego w Poznaniu, Małe Garbary 4, a płatnego 15 maja 1929 u wystawcy, t. j. u firmy K. Przybylski, Poznań, Stary Rynek. b) Sola weksla na 300 zł, wystawionego przez firmę H. Smyczyński w Poznaniu, Kraszewskiego 11, żyrowanego przez Tomasza Kwiatkowskiego w Poznaniu, Małe Garbary 4, a płatnego 12 czerwca 1929 u wystawcy, t. j. firmy H. Smyczyński, Poznań, Kraszewskiego 11. c) Sola weksla na 300 zł, wystawionego przez firmę H. Smyczyński w Poznaniu, Kraszewskiego 11, żyrowanego przez Tomasza Kwiatkowskiego w Poznaniu, Małe Garbary 4, a płatnego 17 czerwca 1929 u wystawcy, t. j. firmy H. Smyczyński w Poznaniu, Kraszewskiego 11. Posiadaczy weksli wzywa się, aby zgłosili się w tutejszym Sądzie, pokój 69, najpóźniej w terminie **w dniu 30 sierpnia 1929 godz. 12** i okazali weksle Sądowi, gdyż w przeciwnym razie weksle zostaną pozbawione mocy prawnej. — Poznań, dnia 6 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1591

Franciszek Kaniewski z Żegrza wniósł o pozbawienie mocy zaginionego listu hipotecznego z 21 kwietnia 1921, zapisanego w księdze wieczystej Żegrze, tom III k. 52 w dziale III pod l. b. 27, dla reszty ceny kupna z procentami po pięć od sta na rzecz Stanisława Szostaka w Żegrzu. Posiadacza listu wzywa się, aby się zgłosił w podpisanym Sądzie, pokój 69, najpóźiej **w dniu 30 sierpnia 1929 godz. 12** i przedłożył list, gdyż w przeciwnym wypadku list zostanie pozbawiony mocy. — Poznań, 6 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

1592

W rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj pod nr. 185 przy spółdzielni: Samopomoc Urzędników Województwa w Poznaniu, Spółdzielnia zapisana z ogr. odpow. Poznań. Spółdzielnia wygasła. — Poznań, dnia 8 kwietnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

1593

W rejestrze stowarzyszeń zapisano dzisiaj pod nr. 367: Związek Zawodowych Szwajcarów Oborowych w Polsce, Poznań. Statut sporządzono dnia 14 lutego 1929. Do Zarządu zostali wybrani: Franciszek Parohl z Wielkich Walichnów, Marcin Wieczorek z Wierzonki, Józef Hirsch z Poznania, Stanisław Makowski z Małych Walichnów, Józef Wysocki z Wierzonki, Jan Napierała z Goli, Józef Bąk z Zalesia i Jan Konieczny z Duszyna. — Poznań, dnia 27 kwietnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1594

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3510 pod Nr. 3510, że małżonkowie piekarz Czesław Maciaszek i żona Anna z domu Cieślińska, oboje z Ostrowa pow. Ostrów, kontraktem z dnia 23 listopada 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 7 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1595

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 894, że Stefan Napierała, robotnik z Ciążyna i żona jego Marjanna z domu Klessa, kontraktem notarjalnym z dnia 12 lutego 1929 postanowili zupełny rozdział majątkowy według § 1436 kodeksu cywilnego, wykluczając zarząd i użytkowanie męża nad majątkiem żony. — Rogoźno, dnia 24 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki

1596

W tutejszym rejestrze majątkowym pod nr. 893 zapisano dzisiaj, że małżonkowie Władysław Zenker. rolnik z Murowanej Gośliny i żona jego Anna z domu Rodzielska, kontraktem sądowym z dnia 19 kwietnia 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową wedle przepisów ustawy cywilnej z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rogoźno, dnia 19 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1597

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 892, że Wawrzyniec Słomiński, rolnik z Boduszewa i żona jego Marjanna z domu Śliwińska, kontraktem notarjalnym z dnia 1 lutego 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego. — Rogoźno, dnia 10 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1598

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych podpisanego Sądu zapisano pod pozycją R. M. 1578, że Warzyniak Ludwik, rolnik i żona jego Konstancja z Krzyżyńskich z Babkowic, zawarli kontraktem małżeńskim z dnia 29 stycznia 1929 ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej toku na przypadek zgonu jednego z małżonków. — Gostyń, dnia 6 maja 1929. Sąd Grodzki.

1599

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1137 wpisano, że małżonkowie: rolnik Jan Nowak i Katarzyna z domu Stachowiak, zamieszkali w Budzisławiu, aktem notarjalnym z dnia 4 marca 1929 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania na wypadek śmierci jednego z ustanawiających. — Żnin, dnia 29 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1600

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1645, że rolnik Henryk Przykucki i żona jego Marjanna Przykucka z domu Barełkowska oboje z Raczkowa, kontraktem notarjalnym z dnia 29 października 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrówiec, dnia 29 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1601

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1646, że kowal Ryszard Hildebrandt i żona jego Klara Hildebrandt z domu Brzezińska oboje ze Skoków, kontraktem notarjalnym z dnia 12 maja 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. Wągrówiec, dnia 29 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1602

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1649, że mularz Władysław Belter i żona jego Stanisława Belter z domu Klawińska oboje z Wągrowca, kontraktem sądowym z dnia 13 grudnia 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrówiec, dnia 29 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1603

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1648, że rolnik Jan Szatkowski i żona jego Pelagja Szatkowska z domu Misko oboje z Werkowa, kontraktem sądowym z dnia 12 grudnia 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 29 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1604

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1647, że rolnik Bernhard Krzycki i żona jego Agata z domu Woltmann, oboje z Kamienicy, kontraktem notarjalnym z dnia 10 maja 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrojej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągró-

1605

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1639, że rolnik Florjan Zmudziński i żona jego Stefanja Zmudzińska z domu Krystkowiakówna oboje z Werkowa, kontraktem notarjalnym z dnia 7 listopada 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrówiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1606

W naszym rejestrze prawa majątkowego nr. 1640 zapisano dzisiaj, że rolnik Józef Fundament i żona jego Marjanna Fundament z domu Przybyłówna oboje z Koninka, kontraktem notarjalnym z dnia 13 listopada 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1607

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1643, że rolnik. Ludwik Daunheimer i żona jego Karolina Daunheimer z domu Porth oboje z Siedleczka, kontraktem notarjalnym z dnia 10 czerwca 1922 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrówiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1608

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1642, że rolnik Michał Barańczak i żona jego Leokadja Barańczak z domu Wendlandt oboje z Mikołajewa, kontraktem notarjalnym z dnia 30 października 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrówiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1609

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1644, że rolnik Kazimierz Dróbka i żona jego Stanisława Dróbka z domu Antkowiak oboje z Długiej Wsi, kontraktem notarjalnym z dnia 22 października 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrówiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1610

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1641, że rolnik Kazimierz Kryskowiak i żona jego Władysława Kryskowiak z domu Zmudzińska oboje z Mieściska Ulicy, kontraktem notarjalnym z dnia 7 listopada 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową. Wągrówiec, dnia 14 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1611

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1638, że rolnik Stanisław Bejma i żona jego Helena Bejma z domu Mikulska oboje z Łosińca, kontraktem notarjalnym z dnia 6 listopada 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrówiec, dnia 9 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1612

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1637, że rolnik Władysław Patelski i żona jego Katarzyna Patelska z domu Podraza oboje z Nieświastowic, kontraktem notarjalnym z dnia 6 lipca 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrówiec, dnia 9 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

1613

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1650, że rolnik Teodor Garczyński i żona jego Wanda Garczyńska z domu Myszkowska oboje z Niedarzyna, kontraktem notarjalnym z dnia 13 czerwca 1928 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrówiec, dnia 13 lutego 1929 r. Sąd Grodzki.

1614

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1632, że mistrz rzeźnicki Władysław Piechocki i jego żona Helena z Kaźmierczaków Piechocka oboje z Damasławka, kontraktem notarjalnym z dnia 27 września 1928 r. umówili, że dobro zastrzeżone żony stanowią przedmioty wyszczególnione w wymienionym wyżej kontrakcie z dnia 27 września 1928 roku. — Wągrówiec, dnia 13 grudnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

1615

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano, że małżonkowie Bek Jan, kołodziej w Osieku i żona jego Marja z domu Rajpold, kontraktem notarjalnym z dnia 4 listopada 1927 zaprowadzili ogólną wspólność majątkową wedle postanowień kodeksu cywilnego bez trwania po śmierci małżonków. — Wyrzysk, dnia 12 lipca 1928 r. Sąd Powiatowy.

1616

W tutejszym rejestrze spraw majątkowych pod nr. 53 wpisano, że rolnik Antoni Skiba i tegoż żona Józefa z domu Czepczyńska z Zgierzynki, umową notarjalną z dnia 13 marca 1929 wprowadzili ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego. — Pniewy, dnia 20 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1617

W tut. rejestrze majątkowym zapisano dziś na str. 439, że mistrz kowalski Wojciech Mikołajczak z Dzięczyny i żona jego Marja z domu Prałat, kontraktem notarjalnym z dnia 3 kwietnia 1929 r. wykluczyli mężowski zarząd i użytkowanie. — Bojanowo, dnia 25 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1618

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3507 pod Nr. 3507, że małżonkowie rolnik Wojciech Kaczmarek i żona jego Franciszka z domu Czubak oboje z Raszkowa pow. Odolanów, kontraktem z dnia 14 lipca 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 6 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1619

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3508 pod Nr. 3508, że małżonkowie robotnik kolej. Idzi Płocienniczak i żona jego Marja z domu Kryjom oboje z Topoli Małej, kontraktem z dnia 12 października 1928 r., zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 7 maja 1929 r. Sąd Grodzki.

1620

W tutejszym rejestrze spraw majątkowych wpisano pod nr. 56, że rolnik Szczepan Dawidowski i tegoż żona Franciszka z domu Łodyga z Pniew, umową notarjalną z dnia 21 lutego 1929 r. wprowadzili ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego. — Pniewy, dnia 29 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1621

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1885, że małżonkowie Franciszek Nowicki, rzeźnik z Kuźnicy Bobr. i Marjanna z domu Gładysz, kontraktem notarjalnym z dnia 16 listopada 1926 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 15 lutego 1927 r. Sąd Grodzki.

1622

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1901, że małżonkowie Stanisław Kużaj, rolnik z Gwiździeli i Anna z domu Halamunda, kontraktem sądowym z dnia 10 marca 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 6 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

1623

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1935, że małżonkowie Jan Plewiński, gospodarz z Rojowa i Józefa z domu Janicka, kontraktem notarjalnym z dnia 1 października 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 12 listopada 1927 r. — Sąd Grodzki.

1624

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1934, że małżonkowie Jan Kapała, robotnik z Kaliszkowic Ołob. i Konstancja z domu Krzak, kontraktem notarjalnym z dnia 3 października 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 12 listopada 1927 r. Sąd Grodzki

1625

W rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj na stronie 2854: Zbierski Stanisław, szofer i Zofja z domu Mizera w Poznaniu. Umową notarjalną z dnia 23 lipca 1928 r. uchylono dotychczasową wspólność majątkową i zaprowadzono zupełne rozłączenie majątkowe. — Poznań, dnia 4 kwietnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

1626

W rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 4254: Korcz Franciszek, maszynista fabryczny i Marjanna z domu Kosowska z Lubonia pow. poznańskiego. Umową notarjalną z dnia 10 maja 1928 r. zaprowadzono ogólną wspólność majątkową. — Poznań, dnia 4 kwietnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

1627

W rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 4251: Ratajczak Czesław, robotnik i Zofja z domu Łakomska z Lubonia pow. poznańskiego. Umową notarjalną z dnia 8 maja 1928 zaprowadzono ogólną wspólność majątkową. — Poznań, dnia 4 kwietnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 18 Sądu Grodzkiego.

1628

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1909, że małżonkowie Jan Jarząbek, rolnik z Grabowa Wajt. i Jadwiga z domu Gozdowska, kontraktem sądowym z dnia 12 kwietnia 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 20 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

1629

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1891, że małżonkowie Józef Korzonek, rolnik z Morawina i Anna z domu Żymełka, kontraktem notarjalnym z dnia 24 lutego 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 1 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

1630

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1889, że małżonkowie Franciszek Daszczyk, robotnik z Siedlikowa i Marjanna z domu Mak, kontraktem notarjalnym z dnia 1 lutego 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 1 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

1631

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1886, że małżonkowie Jan Bartnik, chałupnik z Szklarki Myśln. i Paulina z domu Bunk, kontraktem notarjalnym z dnia 3 lutego 1926 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 15 lutego 1927 r. Sąd Grodzki.

1632

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych bapisano na stronie 1887, że małżonkowie Idzi Dukiewicz, robotnik z Doruchowa i Marjanna z domu Makówka, kontraktem notarjalnym z dnia 22 stycznia 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 9 marca 1927 r. Sąd Grodzki.

1633

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1888, że małżonkowie Józef Mrula, rolnik z Kaliszkowic Ołob. i Józefa z domu Serafinowska, kontraktem notarjalnym z dnia 29 października 1926 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 30 marca 1927 r. Sąd Grodzki.

1634

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1900, że małżonkowie Władysław Dombek, gospodarz z Chlewa i Rozalja z domu Mazurkiewicz, kontraktem sądowym z dnia 1 marca 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 6 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

Po zamknięciu redakcji.

248.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Poznańskiego z dnia 16 maja 1929 r. o obowiązku wyłożenia dla użytku publiczności książki zażaleń w hotelach, pensjonatach i restauracjach.

Na podstawie §§ 6, 12, 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. ust. pr. str. 265), §§ 137, 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. VII. 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195), § 11 rozp. Rady Ministrów z 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmiany w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych (Dz. Ust. Rz. P. nr. 9, poz. 89), oraz art. 113 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 11, poz. 86) rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Właściciele, dzierżawcy hoteli i pensjonatów, oberż z zajazdami oraz restauracyj obowiązani są sporządzić książkę zażaleń i wyłożyć ją w swoich lokalach na miejscu widocznem i dostępnem dla użytku publiczności.

§ 2.

Książka zażaleń ma być formatu 30 × 20 ctm., stronnice winny mieć ponumerowane i przeciągnięte sznurkiem, którego końce winny być do ostatniej strony przyklejone lakiem, na którym winna być wyciśnięta pieczęć Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego oraz poświadczona ilość stron.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie miasta Poznania, Bydgoszczy, Gniezna, Inowrocławia oraz w Puszczykowie, Ludwikowie, Nakle i Rogoźnie.

§ 4.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą grzywną do 60,— zł wzgl. w razie nieściągalności grzywny odpowiednim aresztem.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: (—) w z. Gronsiewicz.

Prenumerata kwartalna 2,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyncz. egzemplarza 50 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.